

**ת"פ 24581/02 - מדינת ישראל נגד בוחן אזרחי ש.ק בע"מ,
ח.פ, שמעון קויפמן, בוחן אזרחי ש.ק. ניהול ואחזקות מבנים
בע"מ, שמעון קויפמן, (בתיק: ת"פ 24581-02-15)**

בית דין אזרחי לעבודה בבאר שבע

ת"פ 15 24581-02-15 מדינת ישראל נ' בוחן אזרחי ש.ק ניהול ואחזקה מבנים בע"מ
ואח'

ת"פ 16-07-15 15912-06-16 מדינת ישראל נ' בוחן אזרחי ש.ק. בע"מ ואח'

ת"פ 16-06-16 65862-06-16 מדינת ישראל נ' בוחן אזרחי ש.ק. בע"מ ואח'

ת"פ 16-06-15 52126-06-15 מדינת ישראל נ' בוחן אזרחי ש.ק. בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט יוסף יוסףי
הנאשימתה:
מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ישראל שניידרמן

נגד

הנאשימים:

1. בוחן אזרחי ש.ק בע"מ, ח.פ

2. שמעון קויפמן

(בתיקיהם: ת"פ 16-06-16, 65862-06-16, ת"פ 16-06-16,

ת"פ 16-07-15 (15912-07-16)

1. בוחן אזרחי ש.ק. ניהול ואחזקה מבנים בע"מ

2. שמעון קויפמן

(בתיק: ת"פ 15-02-16 (24581-02-15))

כולם ע"י ב"כ: עו"ד דוד בכור ועו"ד יעל בכור

书记 דין

1. במסגרת הכרעת דין מיום 14.6.17, אומץ בית הדין הסדר טיעון אודוטו הוסכם בין הצדדים, לפיו
הנאשימת 1 בכל אחד מרבעת כתבי האישום תודה ותורשע בעבירות שייחסו לה, וביחס לעונש כל צד
טען באופן חופשי.

2. בדיון מיום 28.11.17, טענו הצדדים טענותיהם לעניין העונש. יצוין, כי טענות המאשימת היו גם ביחס
 לחברת בוחן אזרחי ש.ק. בע"מ- הנאשימת בשלושה כתבי אישום, וגם ביחס לחברת בוחן אזרחי

עמוד 1

ש.ק. ניהול ואחזקות מבנים בע"מ - אשר נאשמה באחד מן התיקים.

3. **לטענת המאשימה**, העבירה המרכזית המיוחסת לנאשומות הינה עבירה על הוראות חוק הגנת השכר, היינו, אי העברת כספים לקרן הפנסיה לאחר שנוכו משכר העובדים, וכן ניכוי שכר שלא כדין. בנוסף, ייחסו לנאשומות בשני כתבי אישום עבירות של אי תשלום פדיון חופשה, עבירה שהינה משנהית יחסית בנסיבות המקירה דן. התכלית של חוק הגנת שכר הינה להגן על העובד אשר מנכימים ממיטב כספו לטובות יעד אחר, כגון, קרן פנסיה, קרן השתלמות וכו'. לאור החשיבות הציבורית והערך החברתי המוגן, יש לראות את התנהגות הנאשומות בחומרה רבה מאוד. העבירות נשוא כתוב האישום נבערו עם כניסהו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, ולפיכך, הוא חל בנסיבות העניין. הנאשומות ביצעו עבירות בגין הורשעו בעבר. מוגמת בתיהם הינה להחמיר בענישה בעבירות על חוק הגנת השכר.

ביחס לנאשומת ביטחון אזרחי ש.ק. בע"מ;

ביחס לאיושם הראשון, מדובר בעבירה שבוצעה ביחס ל-30 עובדים לארך תקופה של מספר שנים בהן נוכו כספים שלא הועברו ליעדם או הועברו באיחור. כל מועד אי העברת מהוות עבירה נפרדת, כך שמדובר ב-1,378 מועדים. לפיכך, מתבקש בית הדין לקבוע רף ענישה שנע בין 50% (הרף המינימלי) ל-70% (הרף המקסימלי). סכום הקנס הוא נגזרת מהמכפלה של מספר המועדים בכמות העובדים, וכך על כל עבירה ישנו קנס מקסימלי בגובה 1,130,000 ₪, ממנו יש לגזור את הרף (בין 50%-70%).

ביחס לאיושם השני, יש לראות בכל ניכוי אסור מועד נפרד.

סכום גובה הקנס הוא מחצית הסכום שקבע בסעיף 61א(3) לחוק, ולפיכך הוא עומד על סך של 37,650 ₪. מסכום זה יש לגזור את הרף (70%-50%) ולהכפיל בכמות העובדים (30) ובמספר מועדיו ההפרה.

ביחס לאיושם השלישי, מדובר באי תשלום פדיון חופשה, כאשר הקנס המקסימלי המירבי הוא בגובה 14,400 ₪. המדבר בעובדת אחת, לפיכך יש לקבוע רף שנע בין 80%-100%, היינו, 11,500 ₪- 14,400 ₪.

באישום נוסף (בתיק 15912-07-16) מדובר על ניכויים אסורים משכר עבודה (בניגוד לסעיף 25 להוראות חוק הגנת השכר). הנאשומת הודהה בכך שניכתה במשך 3 חודשים רצופים ל-17 עובדים ניכויים אסורים לטובות השתפות בביטוח ובמתנות. גובה הקנס המירבי הוא 37,650 ₪. שמדובר ב-17 עובדים, הרי שמדובר ב-89 מועדים של ניכויים אסורים.

לפיכך, לפי הרף הגבוה (70%) מדובר בסך של 2,345,000 ₪ ולפי הרף הנמוך (50%) 1,675,000 ₪.

בנוסף, בכתב אישום זה הודהה הנאשומת כי ביצעה 17 ניכויים אסורים ביחס לעובדת אחת, כך שהकנס צריך לנوع בין 320,000 ₪ (הרף הנמוך) לבין 448,000 ₪ (הרף הגבוה).

כמו כן, ביחס לאוותה עובדת גם לא שלום פדיון חופשה, לפיכך, הকנס צריך לעמוד על סך של 11,800 ₪-
14,400 ₪.

בתיק 16-06-66862, הודהה הנאשמת בגין כספים שלא העברו לקרן פנסיה ב-24 מועדים שונים. לפיכך, כל
מועד מבחינת המאשימה הוא עבירה נפרדת. לכן, התבקש בית הדין לפסוק קנס שנע בין 50% ל-70% מהקנס
המירבי בגובה 1,130,000 ₪.

ביחס לנאשמת ביטחון אזרחי ש.ק. ניהול ואחזקות מבנים בע"מ;

במסגרת תיק 15-02-24581, הודהה נאשמת זו שלא העבירה ליעדם כספים שנוכו מעובד
ב-6 מועדים שונים, וכן הודהה בגיןם אסורים.

עוד ביקשה המאשימה להפריד בין העונשים ביחס לסעיף 25 א' לבין העונש לפי סעיף 25 לחוק.
ביחס לסעיף 25 א', יש להעמיד את הকנס על רף עונשי שנע בין 50% ל-70% ביחס ל-6 מועדים שונים תוך
הכפלה בסכום העונשי המרבי שבגובה 1,130,000 ₪.

ביחס לעבירה על הוראות סעיף 25 לחוק, הרי שמדובר ב-12 אירועים של ניכויים, כאשר העונש המרבי הינו
בגובה 37,150 ₪, בשימ לב לרף של 50% ל-70% מהמכפלה המתבקשת בין הסכום דלעיל למספר האירועים.

בנוסף, ביקשה המאשימה שהנאשמות יחתמו על התcheinות להמנע מביצוע עבירות המוחסנות להן באربעת
כתב האישום לפחות 3 שנים.

לסיכום, טענה המאשימה שמדובר במקרה חריג מאוד בגין ביצוע העבירות שאו פעם המאשימה פגעה, אך יש
לקבוע רף עונשי גבוה נוסף להרתעת הרבים, תוך קיומ אינטראס ציבורי עצום ומובהKen.

4. **לטענת הנאשמות,** לחברת ביטחון אזרחי ש.ק. ניהול ואחזקה מבנים בע"מ לא הייתה כל הרשות.
ביחס לחברת ביטחון אזרחי ש.ק. בע"מ, מדובר בחברה שקיימת משנת 2004 אשר העסיקה 200-250 עובדים.
לחברת ביטחון אזרחי ש.ק. בע"מ הייתה הרשות בודדת לפני 5 שנים, והוא נקלעה לקשיים כלכליים עקב אי'
תשלום כספים מצד רשויות מקומיות אשר המשיכו להחזק בערבותות.
לכן, נעשו קיצוצים במטרה להיחלץ מהמצב אליו נקלעה החברה זו.

בעל החברה, הנואשם 2, הזרים כספים אישיים כדי לכטוט את החובות,濂 כל הוואה מקרובי משפחה

עמוד 3

ואף מישקן את ביתו, והכל כדי לדאוג לתשלום זכויות העובדים. הנאשם 2 הגיע להסדר כולל עם חברת הביטוח "כלל" להסדרת הזכויות הפנסיוניות של עובדי החברה. במסגרת הסדר זה, הועברו כספים בגובה 900,000 ₪.

לחברה לא הייתה כוונה שלא להפריש כספים לעובדים, אלא שהיא המשיכה ביצוע ניכויים לעובדים מתוך כוונה לבצע הפרשה רטראקטיבית לקופה, דבר שנעשה לבסוף במסגרת הסדר החוב. החברה כבר קיבלה את העונש הכבד ביותר, רשיונה נשלל והחברות נסגרו.

הנאשם מודdot בטעויותיה והן ניסו לעשות הכל כדי לתקן, וכך להבטיח את תשלום זכויות העובדים.

חברת ביטחון ש.ק. ניהול ואחזקות מבנים אינה בעלות הנאשם 2 במשך 4 שנים, ולפיכך יש להתחשב באמור בעת גזירת העונש.

5. ביום 17.12.40 הודיע הנאשם 2 לחברת ש.ק. ניהול ואחזקות מבנים בע"מ אינה בעלותו מזה מספר שנים וכי אין לו ידיעה על מצבה ברשות המיסים, ולגבי חברת ביטחון אזרחי ש.ק. בע"מ, ח.פ. 7513586057, הררי שהתיק ברשות המס סגור.

דין והכרעה

6. במסגרת **פרשת מוחמד סעד** קבע בית המשפט העליון את המתווה לפיו יש לגזר את עונשם של מושעים בהתאם לתיקון מס' 113 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, שעניינו הבנית שיקול הדעת השיפוטי בענישה (להלן: "**תיקון 113**").

בין השאר קבע בהמ"ש העליון את הדברים הבאים:

"22. בתיקון 113 קבע המחוקק מנגן תלת-שלבי לגזירות העונש. בשלב הראשון - המוקדי, נדרש בית המשפט לבדוק האם הנאשם שלפניו הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעיריה יחידה. במידה ומדובר בכמה עבירות, על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות איירוע אחד או כמה איירועים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, ימשיך בית המשפט 'כרגיל', אל שני השלבים הבאים (קרי, יקבע מתחם ענישה לאיירוע כלו ויגזר עונש כולל לכל העבירות הקשורות באותו אירוע (סעיף 40יג(א) לחוק העונשין)). לעומת זאת, במידה ובית המשפט מצא אירוע (סעיף 40יג(א) לחוק העונשין); לעומת זאת, במידה ובית המשפט מצא כי בעבירות שבהן הורשע הנאשם מדובר בכמה איירועים, יקבע עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן יוכל לגזר עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר), או עונש כולל לאיירועים כולם (סעיף 40יג(ב) לחוק העונשין); בעקבות המסקנה שהתקבלה בשלב הראשון ימשיך בית

המשפט לשני השלבים הבאים: בשלב השני קובע בית המשפט מתחם ענישה ראוי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה; ובשלב השלישי נבחנות הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, ובהתחשב בהן גוזר בית המשפט על הנאשם עונש המצוין במתחם הענישה שנקבע בשלב השני (אלא אם מתקיים אחד משנה חריגים שיפורטו להלן). כאן המקום לציין כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה הנבחנות בעת קביעת מתחם הענישה (כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין), והנסיבות שאינן הקשורות לביצוע העבירה הנבחנות בגזרת העונש (כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין) אינן רשימה סגורה, ואין בנסיבות שצין המחוקק ופרטן במפורש, כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לשקלול נסיבות נוספות (סעיף 4יב לחוק העונשין).

קביעת מתחם הענישה.

23. הnotated שעלה בית המשפט לילך בו בבואה **לקבוע את מתחם הענישה, מעוגן בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין:**

"בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם **למעשה העבירה שביצע הנאשם** בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, **במדיניות הענישה הנוהגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט**".

מתחם הענישה יקבע אפוא בהתאם לעיקרון הנסיבות, ועל מנת לישמו יתחשב בבית המשפט בשלושה אליה: ראשית, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנייה, **במדיניות הענישה הנוהגה; ושלישית, בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.** נבהיר **שיקולים אלו להלן, אך לפני כן נזכיר כי עקרון הנסיבות מביא בחשבון את חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם.** כמובן, יש להתחשב לא רק בסוג העבירה שבוצעה, אלא גם בנסיבות שהן בוצעה ובמידת אשמו של הנאשם ביצועה. על כן, אין זה מן הנמנע כלל, **שלאוთה עבירה יהיו כמו מתחמי ענישה שונים הנגזרים מן הנסיבות הספציפיות שבהן נעבירה.** אולם גם זאת יש לעשות במידה, כפי שכתב השופט ג'ובראן:

"**כמוסכם על הכל,** נקודת המוצא לבחינת העונש הולם דבר עבירה הוא בקביעת מתחם הענישה הרاوي לעבירה בנסיבותיה (ובכללן מידת האשם של מבצע העבירה).

ברוי, כי אין משמעות הדבר שככל מקרה ומקרה יומצא הגלגל מחדש, ו**יקבע מתחם הענישה המותאם לנסיבות הספציפיות של ההליך.** קביעת שכזאת הייתה מרוקנת מתוכן את סעיף החוק והוא נוגדת את תכליתו. מאידך, אין **לקבוע מתחם ענישה כללי,** הכלל קשת רחבה מאוד של מעשים אפשריים. ככל שעסוקין בעבירות דוגמת עבירת השוד, בה ניתן להציג על מדרג של חומרה, علينا **לזהות את מתחם הענישה הרاوي לקבוצות המעשים הדומים בנסיבותיהם...**" (ע"פ 7655/12 פיטל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו], פסקה 7 (4.4.2013)).

24. **ודוק: רק השיקולים הקשורים לעבירה משקללים בקביעת מתחם הענישה.**

נסיבות האישיות של הנאשם אין מובאות בחשבון בשלב זה, וממילא לא יובילו לשוני בין מתחמי הענישה של שני נאים אשר לקחו חלק דומה ביצועו אותה עבירה באותו הנסיבות, כפי שסביר בטיעות בית המשפט המחויזי (פסקה 43 סיפה לגזר הדין). נסיבותו האישיות של הנאשם יובאו במניין השיקולים בקביעת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה; לא בקביעת המתחם עצמו. עוד מן הרואי לציין שהקשר הזה כי המחוקק אمنם לא התייחס להרצוי של מתחם הענישה, אולם ברוי כי מתחם רחוב מאד לא ישרת את תכליתו של תיקון 113 (השופט עמי קובי "פירוש לתיקון מס' 113 לחוק העונשין בעניין הבניית שיקול הדעת בענישה" עלון השופטים 14, 3 (2012)).

25. אלה הן אמות המידה אשר אותן יבחן בבית המשפט בבואה לקבוע את מתחם הענישה:

(א) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו. קרי, חומרת העבירה (דברי ההסבר, עמוד 447).

(ב) מדיניות הענישה הנוגגת.

(ג) נסיבות הקשורות ביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40: בבואה לבחון את הנסיבות המפורטות להלן, יתחשב בית המשפט "בהתק"ימותן... ובמידה שבה התקיימו, ככל שסביר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל اسمו של הנאשם" (סעיף 40ט(א) לחוק העונשין). הנסיבות המפורחות שם הן מגוונות. יש שכוכ奸 להשפיע לפחות לא בלבד; יש לפחות בלבד בלבד; ויש שהחומרה בלבד (סעיף 40ט(ב) לחוק העונשין). הנסיבות שכוכ奸 להשפיע לפחות לא בלבד הפכו בלבד (לפי ספורן שם): (1) התכוון שקדם לביצוע העבירה; (2) חלקו היחסי של הנאשם ביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם ביצוע העבירה; (3) הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה; (4) הנזק שנגרם מביצוע העבירה; (5) הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה. הנסיבות שכוכ奸 להשפיע לפחות בלבד: (6) יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עשה, את הפסול שבמעשה או את משמעות מעשהו, לרבות בשל פילו; (7) יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התగורות של נפגע העבירה; (8) מצוקתו הנפשית של הנאשם עקב התעללות בו על ידי נפגע העבירה; (9) הקרבה לסיג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'.
26. הנסיבות שכוכ奸 להשפיע לחומרה בלבד הן: (10) האכזריות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה או ניצולו; (11) הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם או של יחסיו עם נפגע העבירה.

גירת עונשו של הנאשם.

לאחר שבית המשפטקבע את מתחם הענישה ההולם למעשה העבירה, עליו לזכור את העונש המתאים לנאים בתוככי אותו מתחם שנקבע בשלב הקודם. בשנותו.cn, על בית המשפט להתחשב בנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין:

"בתוך מתחם העונש ההולם יגורר בית המשפט את העונש המתאים לנאים,

בהתחשב בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה כאמור בסעיף 40א, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש הולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה".

27. הניסיות שאין קשורות ביצוע העבירה מפורטות בסעיף 40א לחוק העונשין. בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימותן "ובמידה שבה התקיימו, ככל שסביר כי ראוי לתת להן משקל בנסיבות המקירה" (שם). אלה הן הניסיות: (1) הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; (2) הפגיעה של העונש במשפחהו של הנאשם; (3) הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו; (4) נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או/amatzio להזור למוטב; (5) מאמציו הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצו על הנזק שנגרם בשלה; (6) שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשות אכיפת החוק; ואולם כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא יזקפו לחובתו; (7) התנהגותו החובית של הנאשם ותרומתו לחברה; (8) נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה; (9) התנהגות רשות אכיפת החוק; (10) חלק הזמן מעת ביצוע העבירה; (11) עברו הפלילי של הנאשם או העדרו.

28. ככל יגוזר בית המשפט את העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונישה, אשר נועד כאמור להגשים את עקרון ההלימות. ברם, בית המשפט מוסמך לקבוע עונש החורג ממתחם העונישה, במידה והתקיים אחד משני חריגים: האחד הוא חריג ל Kohle, אם "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש *שישתקם*" (סעיף 40(א) לחוק העונשין); והשני הוא חריג לחומרה, אם "מצא כי יש חשש ממש שהנאשם יחוור ויבצע עבירות, וכי החומרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור" (סעיף 40ה לחוק העונשין). שני שיקולים נוספים שבית המשפט רשאי להתחשב בהם בבואה לקבוע את עונשו של הנאשם הם הרתעה אישית והרתעתה הרבה (סעיפים 40ו-40ז לחוק העונשין). אולם, בשונה משני השיקולים הראשונים שצוינו לעיל (шиיקום והגנה על שלום הציבור), בגיןם רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונישה, הרי שבית המשפט איננו מוסמך לחרוג ממתחם העונישה בשל שיקולי הרתעה (על מדרג ההיררכיה בין שיקולי העונישה השונים ראו קובו, בעמוד 5").

ראו:

ע"פ 8641/12 סעד - מדינת ישראל (מיום 13.5.8).

7. מתחם העונישה נקבע לפי עקרון ההלימות, קרי: יש לקבוע עונש הולם בין העבירות שביצעו הנאיםות, תוך התייחסות לערך החברתי שנפגע מביצוען, למידת הפגיעה שנגרמה ולמדיניות העונישה במקרים כגון דא. בנוסף, יש לנקות בחשבון את הניסיות הקשורות ביצוע העבירות מצד הנאיםות בהתאם לתיקון 113.

חברת ביטחון אזרחי ש.ק. בע"מ

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

.8

במסגרת ת"פ 16-06-52126 הורשעה הנאשמה 1, ביטחון אזרחי ש.ק. בע"מ, בעירות הבאות:

א. ניכוי כספים משכram של 30 עובדים ואי העברתם לkrן הפנסיה תוך 30 ימים ממועד הניכוי, בנגד להוראות סעיף 25א(א) לחוק הגנת השכר, תש"ח-1958.

ב. ניכויים משכram של 30 עובדים בשיעור 15 ל' לעובד מדי חודש, וזאת בגין סעיף 25 לחוק הגנת השכר, תש"ח-1958.

ג. אי תשלום פדיון חופשה, עבירה על סעיפים 13 ו-28(א)(ב) לחוק חופשה שנתית, תש"א-1951, בגין לעובד אחד.

.9. במסגרת ת"פ 16-06-65862 הורשעה הנאשמה 1, ביטחון אזרחי ש.ק. בע"מ, בעירה הבאה: אי העברת סכומים שנוכו ממשורתו של עובד (אחד) ולא הועברו לkrן הפנסיה תוך 30 ימים ממועד הניכוי וזאת במשך 22 חודשים. לגבי חודשים נוספים הסכומים הועברו באיחור.

UBEIRA LEPI SEUPIM 25 A OSUIF 25 B(g) LCHOK HGNAT SHCR, TSHI"CH-1958.

.10. במסגרת ת"פ 16-07-15912 הורשעה הנאשמה 1, ביטחון אזרחי ש.ק. בע"מ, בעירות הבאות:

א. ניכויים אסורים משכט עבודה בגין 15-17 עובדים (ńיכוי בסך 25 ל' בעבור השתתפות בביטוח 15 ל' ניכוי לkrן מתנות) - עבירה LEPI SEUPIM 25 W- 25 B(b) LCHOK HGNAT SHCR, TSHI"CH - 1958.

ב. אי תשלום פדיון חופשה- עבירה LEPI SEUPIM 13 W-28(a)(2) LCHOK CHOFSHA SHENITIAH, TSHI"A-1951, וזאת בגין לעובדת אחת.

.11. במסגרת ת"פ 15-02-24581 הורשעה הנאשמה 1, ביטחון אזרחי ש.ק. ניהול ואחזקות מבנים בע"מ, בעירות הבאות:

א. ניכויים אסורים משכט עבודה, עבירה LEPI SEUPIM 25 W-25 B(b) LCHOK HGNAT SHCR, TSHI"CH - 1958, וזאת בגין לעובד בודד.

. ב. או העברת כספים שנוכו, עבירה לפי סעיפים 25 א ו- 25 ב(ג) לחוק הגנת השכר, תש"ח-1958, וזאת בגין היותו עובד בודד.

. 12. הנה כי כן, הנאשمت 1 בשלושה תיקים, היא חברת ביטחון אזרחי ש.ק. בע"מ, הורשעה בעבירות של ניכויים משכרים של 31 עובדים (במצטבר) ואו העברת הכספיים לקרן פנסיה; וכן ניכויים שלא כדין משכרים עובדים ביחס ל-49 עובדים; כמו גם או תשלום פדיון חופשה ל-2 עובדים.

הנאשمت 1 בתיק הרביעי, חברת ביטחון אזרחי ש.ק. ניהול ואחזקות מבנים בע"מ, הורשעה באותו עבירות של ניכויים שלא כדין וניכויים ללא העברתם לקרן הפנסיה, וזאת בגין 2-2 עובדים במצטבר.

. 13. בגין עבירה שענינה או תשלום פדיון חופשה ל-2 עובדים במועדים שונים, זו נידונה על ידי בית הדין הארצי בפרשת שחם, שם אימץ הוא רף של 20% - 40% מהकנס המקסימלי העומד כיום על סך של 14,400 ל"נ. הינו, סך הקנס המרבי הינו 28,800 ל"נ בין שני האירועים, כך שהקנס נע לפיקר במצטבר בין 5,760 ל- 11,520 ל"נ. בגין עבירה זו נקבע, כי חוקי המגן נועדו כדי לשמור על זכויותיהם הסוציאליות המינימליות של העובדים.

בשורה של פסקי דין של בתי הדין האזרחים נפסקו העונשים הבאים:

-ת"פ (חיפה) 14-56077-11-14 מדינת ישראל - שימוש חי אחזקות בע"מ (28.6.16) - 2,880 ל"נ.

-ת"פ (תל אביב) 14-6039-12-14 מדינת ישראל - וילנסקי (5.7.15) (5.7.15) - 3,600 ל"נ.

-ת"פ (באר שבע) 10-36087-08-10 מדינת ישראל - גנדון (27.3.16) (27.3.16) - 2,500 ל"נ.

-ת"פ (ירושלים) 10-6722-12-10 מדינת ישראל - אריא אבטחה ושירותיהם בע"מ ואח' (27.9.16) - 3,650 ל"נ.

במקרה דנן, לאחר ומדובר בעבירה בגין 2-2 עובדים, ובשים לב לכך כי הנאשمت העסיקה מאות עובדים לאורך למשך מתריסר שנים ונקלעה לקשיים כלכליים, כמו גם בכך כי אין באמתה עברה מכוביד בעניין או תשלום זכויות; הרי שבגין העבירה על חוק חופשה שנתית, הנני משית על הנאשמת **קנס בסך של 6,200 ל"נ במצטבר**.

. 14. באשר לעבירה לפי סעיף 25א(א) וסעיף 25ב(ג) לחוק הגנת השכר, תש"ח-1958, שענינה או העברתם לקרן הפנסיה של סכומים שנוכו משכרים של עובדים; הרי שבנסיבות המקירה דנן היא בוצעה כלפי 31 עובדים במצטבר על פני תקופות שונות במשך חודשים ארוכים. מדובר בעבירה חמורה,

הפגיעה בזכויות בסיסיות וקוגניטיות.

מנגד, הנאשמת העבירה לקרן הפנסיה סך של 900,000 ₪ לכיסוי רטרואקטיבי של חובותה לקרן הפנסיה. בהקשר זה נציין, כי לא הובאה בפני בית הדין ראייה על נזק שנגרם בפועל למי מהעובדים (וכן באשר לשאלת האם יש בסכום שהועבר כדי לרפא כליל את אי העברת הכספי לקרן הפנסיה בזמן אמת).

כמו כן, השתכלנות כי מצבה הכלכלי של הנאשנת 1 היה ועודנו בכיר, והעבירות בעניין אי העברת הכספי לא בוצעו מתוך בצע כספי; והכל בשים לב שנאשם 2 העביר כספים מכיסו האישי כדי לכנות את החובות שהצטברו לחובת הנאשנת 1. ועוד נציין, כי לא הוכח מעמדה של חברה זו ביום.

15. **בפרשת שחם** אשר נידונה בבית הדין הארץ לאחרונה הובאה סקירה של העונשים אשר ניתן על ידי בתי הדין האזרחיים בעבירות דנן, ובין השאר נקבע על ידי בית הדין הארץ בהאי לשנה:

"28. אשר לאירוע השמי - מדובר כאמור באירוע העברת ニיכוי שכר לייעדם בעבר עשרה עובדים אבטחה לתקופות שונות. כפי שצינו לעיל, לכואורה נשפט מבית הדין האזרחי ביחס לאירוע זה האישום השני בכתב האישום הראשון שנגע לשלושה עובדים נוספים בגין לא העברו סכומים שנוכו משכרים לייעדם, אך בהעדר ערעור שהוגש על כך או בקשה מצד המדינה - לא נוסיף לעונש בשל עבירות אלו.

סעיף 25ב(ג) לחוק הגנת השכר קובע, כי "מעסיק שניכה סכומים משכרו של עובד ולא העבירם למי שלו יועדו הסכומים... דינו" - מסר שנתיים או קנס פי חמישה מהकנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין". הקנס המרבי בעבר עבירה אתחת של ニיכוי מהשכר תוך אי העברת הסכומים לייעדם, עדיף לפיקן בתקופה הרלוונטית על סך של 1,010,000 ₪, וביחס לנושא משרה - מחצית מכך (סעיף 26(ב) לחוק הגנת השכר) היינו סך של 505,000 ₪. בהכפלת מספר העבירות (49) - עומד המתחם שנקבע על ידי בית הדין האזרחי (50%-30%) מಹקנס המרבי) על 7,423,500 ₪ בין 12,372,500 ₪. אין חולק כי מדובר בסכום עתק אך זאת לאור מספרן הרב של העבירות, ובהתחשב בגובהו של הקנס המרבי שנקבע בחוק לעבירה זו, המדבר بعد עצמו ומדגיש את החומרה הרבה שראתה החוקן בנסיבות של סכומים משכרים של עובדים תוך הטיעיתם לסביר כי הם עוברים לייעדם (כיום עומד הקנס המרבי בגין עבירה אחת על סך של 1,130,000 ₪).

עם זאת לאחר שקיית כלל הטיעונים שוכנענו כי יש הצדקה להתערב במקרים העונישה שנקבע על ידי בית הדין האזרחי ביחס לאירוע זה (לנитוח גזר דין שניינו בו ביחס לעבירה זו בעבר על ידי בתי הדין האזרחים, באופן המלמד על ענישה ברמות נמוכות משמעותית ראו פירוט בת"פ (אזרחי נצרת) 2745-02-15 מדינת ישראל - רדיו א שם בע"מ (16.4.17); אך השוו לגזר דין בו הוטל קנס בסך 500,000 ₪ בגין שתי "יחידות עבירה" בסיטואציה בה הכספי הוחזרו מיידית לעובdet: ת"פ (אזרחי ת"א) 33346-11-15 מדינת ישראל - צנובר מעדנות קיטרינג 2009 בע"מ (25.5.17)). כפי שנקבע בהלכה הפסוקה (ענין חדות

הורם; עניין שימוש חי אחזקות), בעת קביעת המתחם אין לבצע בהכרח הכפלה אריתמטית של העונש המרבי בגין עבירה ייחודית במספר העבירות, ובמקרה זה הכפלה אריתמטית מביאה לסכום קנס שאינו סביר (ראו גם בע"פ (ארצى) 14-14-06-11221 סעדיה יוסף - מדינת ישראל (29.3.17)). בהתחשב בכלל הנסיבות, לרבות מספרם הרב יחסית של העובדים אשר ביחס אליהם בוצעה העבירה, מספר החודשים בהם נלקח מהם חלק משכram שלא כדין, אי העברת הכספיים ליעדם עד היום (ולפחות לא נטען אחרת) והעובדה כי התנהלות חמורה זו חוזרת על עצמה במספר אתרים שונים כך שעיל פניו הדברים אין מדובר ב"כשל ניהול" לנען אלא בהתנהלות מכוונת - אלו סבורים כי יש להעמיד את הרף התיכון של מתחם העונשה בגין האירוע על הקנס המרבי בגין עבירה ייחודית (505,000 ₪), ואת הרף העליון - על 30% מכנס המרבי היינו 7,423,500 ₪).

ראו: ע"פ 25307-12-15 **שם - מדינת ישראל** (מיום 17.9.4.).

16. לאור שפורט לעיל ובשים לב לפסיקת בית הדין הארץ, מצאתי כי יש להעמיד את הרף הנמור על 20% ואת הרף הגבוה על סך של 50% מהकנס המרבי העומד על סך של 1,130,000 ₪ בגין עבירה אחת, כפי שצוין לעיל.

בנסיבות המקרה דנן נקבע את הרף הנמור ע"י הכפלת מספר העבירות לעניין סעיף זה, אשר עומד על 31, בסכום של 225,000 ₪ (20% מהकנס המקסימלי לעבירה אחת) ונתקבל את הסכום של 7,006,000 ₪.

באותה דרך נקבע את הרף הגבוה, ע"י הכפלת מספר העבירות לעניין סעיף זה, אשר עומד על 31, בסכום של 565,000 ₪ (50% מהקנס המקסימלי לעבירה אחת) ונתקבל את הסכום של 17,515,000 ₪.

זהינו, סכום הקנס לעניין העבירות שעוניין אי העברת כספיים שנוכו משכram של העובדים לקרן הפנסיה צריין לנوع בין 7,006,000 ₪ לסק"ל של 17,515,000 ₪.

עם זאת, בשים לב לפסיקת בית הדין הארץ, לסכומים שנקבעו בבתי הדין האזרחיים ולכל נסיבות המקרה דנן (ובמיוחד לכך שהנאשמה העבירה לקופת הפנסיה סכום של 900,000 ₪ במסגרת הסדר חוב עליון עדנו לעיל), מצאתי כי יש לגזור קנס בסך של 1,395,000 ₪, הינו, סך של 45,000 ₪ בגין כל עובד.

17. באשר לעבירה של ניכוי כספיים שלא כדין "לטובת קרן מתנות וביטוחים", וזאת ביחס ל-48 עובדים במצטבר, הרי שהקנס המרבי על פי החוק עומד על סך של 37,650 ₪, כאשר המשימה ביקשה לקבוע רף שנע בין 50% ל- 70% מהקנס המרבי.

עבירה זו בוצעה ביחס ל-48 עובדים במצטבר, במשך תקופה שאורכה בין 3 חודשים ל-17 חודשים.

בשים לב לתכלית חוק הגנת השכר ולזכויות הקונגרס העומדות בבסיסו, כמו גם למדיניות הענישה כפי' שעולה מהפסיקה, מצאתי כי מתחם העונש ההולם נع בין 20% ל-50% משיעור הקנס המקסימלי לפי החוק.

בנסיבות המקירה דן, לא הובהר לבית הדין האם הכספי שנוכו הוחזרו לעובדים נשוא כתוב האישום. עם זאת, כפי שעלה, הנאשמה באמצעות מנהלה, לקחה אחריות על מעשה, אף הוזרמו כספים אישיים לנאשמה שנקלעה למצוות כלכלי קשה. אמנם, הנאשמה חסכה בזמן שיפוטי יקר ולקחה אחריות על מעשה, ובנוסף יש להתחשב בגובה הסכומים שנוכו המסתמכים בעשרות שקלים מדי חודש, אך אין בכך כדי לחרוג ממתחם הענישה.

לפיכך, מצאתי כי יש לפ██וק את סכום הקנס על הרף התחתון, היינו, 25% בגין כל יחידת עבירה, ובסך הכל 48 × ₪ 9,412 = ₪ 451,800.

18. הנה כי כן, סכום הקנסות המצטבר שהוטל על הנאשמת **חברת ביטחון אזרחי ש.ק.** בע"מ הינו בגובה ₪ 1,853,000.

סכום זה ישולם ב- 60 תשלוםimitים חודשיים שווים ורצופים.

התשלום הראשון ישולם ביום 19.12.31.

19. כמו כן, הנאשמת תחחות על התחייבות בסך 500,000 ₪ להמנע מביצוע העבירות בגין הורשעה, וזאת במשך 3 שנים מיום גזר הדין כאמור בסעיף 72 לחוק העונשין, תשל"ז-1972.

20. הנאשמת תפנה אל מזכירות בית הדין לקבלת שובי תשלום, וכן לשם חתימה על התחייבות.

חברת ביטחון אזרחי ש.ק. ניהול ואחזקות בע"מ

21. לאור כל שפורט לעיל ובשים לב לעונשים שהוטלו על הנאשמת, **הנני קובע כי במסגרת תיק 15-02-24581 יוטלו על הנאשמת 1, חברת ביטחון אזרחי ש.ק. ניהול ואחזקות בע"מ,** העונשים הבאים:

א. בגין ניכויים אסורים משכר עבודתה ביחס לעובד יחיד ב-6 הזדמנויות שונות, ניכוי בסך של 35 ₪ מדי חודש; מצאתי כי יש לקחת בחשבון בנסיבות העניין כי עסקין בעבירות שבוצעו בשנים 2009-2010 ביחס לעובד יחיד, ולפיכך הנני גוזר על הנאשמת קנס בסך ₪ 14,000.

ב. כמו כן, ביחס לעבירה של ניכוי כספים ואי העברתם לקאן הפנסיה ביחס לעובד יחיד בגין 6 חודשים עבודה, מצאתי כי יש לגזר על הנואמתת קנס בגובה **30,000 ₪**.

ג. הנואמתה בתיק זה תשלם את הקנסות בסך כולל של **44,000 ₪** ב-20 תשלום חודשים חדשים שווים ורצופים.

התשלום הראשון ישולם ביום 31.12.19.

ד. הנואמתה תחזור על התחייבות בסך 120,000 ₪ להמנע מביצוע העבירות בהן הורשעה, וזאת לפחות 3 שנים מיום מתן גזר הדין כאמור בסעיף 72 לחוק העונשין, תש"ז-1972.

ה. הנואמתה תפנה אל מזכירות בית הדין לקבלת שובי תשלום, וכן לשם חתימה על התחייבות.

.22 גזר הדין הוקרא במעמד הצדדים היום ונמסר לידים.

ניתן היום, כ"ח חשוון תש"פ, 26 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.